

- määräämään vahingonkorvauksena 203 695 040 euron kokonaismäärän, joka kattaa kantajan neuvoston lainvastaisten toimien vuoksi kärsimän sekä aineettoman että aineellisen vahingon;
- velvoittamaan neuvoston maksamaan kantajalle tästä kanteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin perusteluihin.

- 1) Kantaja väittää, että SEUT 340 artiklan mukaan se, jolle unionin toimielin on aiheuttanut vahinkoa, voi vaatia tältä toimielimeltä vahingonkorvausta. Edellytykset tällaiselle vahingonkorvausvaatimukselle täsmennettiin oikeuskäytännössä, jonka unionin yleinen tuomioistuin esittää kantajan mukaan tiivistetyssä 25.11.2014 antamassaan tuomiossa Sfa Nicu Sepahan vastaan neuvosto (T-384/11, Kok., EU:T:2014:986): a) toimielimen toiminnan on oltava lainvastaista; b) aiheutuneen vahingon on oltava tosiasiallista; ja c) moititun menettelyn ja korvattavaksi vaaditun vahingon välillä on oltava syy-yhteys.
- 2) Kantaja katsoo, että edellä mainitut kolme edellytystä täyttyvät kantajan tilanteessa: neuvosto "on rikkonut oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla vakavasti oikeussääntöä, jonka tarkoituksena on antaa yksityisille oikeuksia", kuten unionin yleinen tuomioistuin 6.9.2013 antamassaan tuomiossa Post Bank Iran vastaan neuvosto (T-13/11, EU:T:2013:402) totesi; kantajalle on aiheutunut huomattavaa aineetonta ja aineellista vahinkoa; tällainen vahinko on suora seuraus lainvastaista seuraamuksista.
- 3) Kantaja toteaa lisäksi, että kuten kanteessa tarkemmin selvitetään, kantajalle aiheutunut aineettoman vahingon määräksi on arvioitu 1 000 000 euroa; aineellinen vahinko, jonka määrän ulkopuoliset tarkastajat ovat arvioineet, on määrältään 202 695 040 euroa.

⁽¹⁾ EUVL 2010 L 281, s. 81.

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 961/2010 (EUVL 2010 L 281, s. 1).

⁽³⁾ EUVL 2011 L 319, s. 71.

⁽⁴⁾ EUVL 2011 L 319, s. 11.

⁽⁵⁾ EUVL 2012 L 88, s. 1.

Kanne 9.10.2015 – GABO:mi v. komissio

(Asia T-588/15)

(2016/C 027/77)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Saksa) (edustaja: asianajajat M. Ahlhaus ja C. Mayer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaiset päätökset ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 29.7.2015 päivättyyn sähköpostiin sekä 19.8.2015 päivättyyn kirjeeseen (Ref. Ares(2015)3466903) ja 28.8.2015 päivättyyn kirjeeseen (Ref. Ares(2015)3557576) ilmenevät komission päätökset, joilla on keskeytetty kaikki kantajalle suoritettavat maksut, jotka koskevat vastaajan osasto E:n hallinnoimia FP 7-avustuksia eli EU-CERT-ID-hankkeeseen liittyvää FP7-avustusta nro 602299 ja HIP-Trial -hankkeeseen liittyvää FP7-avustusta nro 260777 sekä osasto F:n hallinnoimaa avustusta eli BIOFECOTR-hankkeeseen liittyvää FP7-avustusta nro 312117.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että FP7 -avustussopimuksen liitteessä II olevan II.5 artiklan 3 kohdan d alakohda ei kata riidanalaisia päätöksiä
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että riidanalaiset päätökset eivät täytä sovellettavia muoto- ja menettelyvaatimuksia ja että niillä loukataan hyvän hallinnon periaatetta
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee sitä, että vastaajan todellinen tarkoitus on ollut lainvastaisen kuittauksen toteuttaminen eikä turvaamistoimien toteuttaminen
- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee sitä, että riidanalaiset päätökset perustuvat vastaajan vapaaseen harkintaan perustuviin lainvastaisiin päätöksiin.
- 5) Viides kanneperuste, joka koskee sitä, että riidanalaisilla päätöksillä loukataan suhteellisuusperiaatetta

Kanne 12.10.2015 – Eurorail v. komissio ja INEA

(Asia T-589/15)

(2016/C 027/78)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Eurorail NV (Aalst, Belgia) (edustajat: asianajajat J. Derenne, N. Pourbaix ja M. Domecq)

Vastaajat: Kilpailukyvyyn ja innovoinnin toimeenpanovirasto (INEA) ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- Julistaa SEUT 272 artiklan nojalla, että kilpailukyvyyn ja innovoinnin toimeenpanoviraston 17.7.2015 tekemä päätös avustussopimuksen (¹) purkamisesta ja vaatimuksesta palauttaa kantajalle maksetut ennakot on lainvastainen eikä sitä voida soveltaa ja että lopullinen kantajalle myönnettävä avustus on määrältään a 951 813 euroa
- vaihtoehtoisesti kantaja vaatii, että komission ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin toimeenpanoviraston katsotaan olevan sopimusperusteisessa vastuussa kantajalle päätöksestä aiheutuneesta vahingosta ja määrätään perittäväksi niiltä takaisin 581 770 euroa (korkoineen)
- vaihtoehtoisesti velvoittaa kilpailukyvyyn ja innovoinnin toimeenpanoviraston/komission peruuttamaan päätöksen ja
- velvoittaa kilpailukyvyyn ja innovoinnin toimeenpanoviraston/komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että kilpailukyvyyn ja innovoinnin toimeenpanovirasto ja komissio rikkoivat avustussopimukseen perustuvia velvoitteitaan. Kantaja väittää, että tämän seurauksena ne virheellisesti purkivat avustussopimuksen ja vaativat kantajalle maksettujen ennakkojen palauttamista.